

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/157/2020
Identifikačné číslo spisu: 1610207589
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Sluk
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1610207589.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne PhDr. U. W., bývajúcej v Q., W. XX, zastúpenej advokátkou Mgr. Katarínou Berkešovou, so sídlom v Malackách, Břeclavská ulica 3, proti žalovaným 1/ Mgr. P. F., bývajúcej v Q., R. XX, a 2/ Ing. X. F., bývajúceho v Q., R. XX, obaja žalovaní zastúpení advokátskou kanceláriou Studio Legale, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Galandova 1153/3, IČO: 36 811 874, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odstránenie oplotenia, o zákaze vstupu na pozemok, o odstránení odpadu, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 27C/92/2010, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2019, sp. zn. 15Co/170/2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2019, sp. zn. 15Co/170/2017 z r u š u j e a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

. Okresný súd Malacky rozsudkom z 21. apríla 2017 č. k. 27C/92/2010-292 vo výroku I. zastavil konanie v časti

- uloženia zákazu žalovaným 1/ a 2/ vstupovať na pozemok s parc. č. XXXX - ornej pôdy o výmere 4.686 m², nachádzajúcom sa v k. ú. Q., obec: Q., okres: Q., zapísanom v Registri E na LV č. XXXX, na Okresnom úrade v Malackách, katastrálnom odbore, - uloženia zákazu žalovaným 1/ a 2/ vyvážať odpad na pozemok s parc. č. XXXX - ornej pôdy o výmere 4.686 m², nachádzajúcom sa v k. ú. Q., obec: Q., okres: Q., zapísanom v Registri E na LV č. XXXX, na Okresnom úrade v Malackách, katastrálnom odbore, - uloženia zákazu žalovaným 1/ a 2/ prechádzať na pozemok s parc. č. XXXX - ornej pôdy o výmere 4.686 m², nachádzajúcom sa v k. ú. Q., obec: Q., okres: Q., zapísanom v Registri E na LV č. XXXX, na Okresnom úrade v Malackách, katastrálnom odbore, - uloženia zákazu žalovaným 1/ a 2/ odstrániť odpad z pozemku s parc. č. XXXX - ornej pôdy o výmere 4.686 m², nachádzajúcom sa v k. ú. Q., obec: Q., okres: Q., zapísanom v Registri E na LV č. XXXX, na Okresnom úrade v Malackách, katastrálnom odbore, - istiny prevyšujúcej 8.951,63 eur a v časti prislúchajúcich úrokov z omeškania,
- uloženia povinnosti odstrániť oplotenie z pozemku s parc. č. XXXX - ornej pôdy o výmere 4.686 m², nachádzajúcom sa v k. ú. Q. obec: Q., okres: Q., zapísanom v Registri E na LV č. XXXX, na Okresnom úrade v Malackách, katastrálnom odbore;

výrokom II. žalobu zamietol a vo výroku III. priznal žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, vo výške, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 24. apríla 2019, sp. zn. 15Co/170/2017 odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 21. apríla 2017, č.k. 27 C 92/2010-292, potvrdil v časti výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a zmenil výrok III., ktorým súd prvej inštancie priznal žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania pred prvoinštančným súdom v rozsahu 100 %, spoločne a nerozdielne.

2.1. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v napadnutom rozsudku, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú pasívne vecne legitimovaní na vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie pozemku žalobkyne parcela registra „E“ č. XXXX o výmere 4.686 m², na ktorom mali žalovaní 1/ a 2/ umiestniť v období od 17. augusta 2007 do 31. decembra 2012 odpad. Žalobkyňa nepreukázala, že žalovaní 1/ a 2/ umiestnili na jej pozemok odpad, a ak sa tam odpad nachádzal, kde konkrétne a aký rozsah pozemku žalobkyne zaberá, pričom žalobkyňa žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie celého svojho pozemku zo strany žalovaných 1/ a 2/ a neunesla v tejto veci dôkazné bremeno.

2.2. Súd prvej inštancie správne právne posúdil aj premlčanie nároku žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2012, pričom sa riadne vysporiadal s argumentáciou žalobkyne, aby sa zohľadnila desaťročná objektívna premlčacia doba. Žalobkyňa už v roku 2012 mala vedomosť o tom, že sa nejaký odpad na jej pozemku nachádza a domnievala sa, že tento pochádza od žalovaných 1/ a 2/, avšak až podaním doručeným súdu dňa 8. februára 2017 (č. l. 249 spisu) požiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia aj za rok 2012, t. j. oneskorene, po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Odvolací súd preto považuje za absurdné tvrdenie žalobkyne v jej odvolaní, že k zmareniu subjektívnej dvojiročnej doby došlo v dôsledku nečinnosti prvoinštančného súdu, keď prvé pojednávanie sa konalo po šiestich rokoch a štyroch mesiacoch od podania žaloby.

2.3. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nález súdu. Okolnosti namietané žalobkyňou v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

2.4. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietla, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

2.5. Žalobkyňa neprodukovala vo svojom odvolaní žiadne dôkazy, ktoré by mohli zvrátiť výsledky doteraz vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci, a preto je záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 1/ a 2/ správny.

2.6. K tvrdeniu žalobkyne v odvolaní, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pretože z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je možné zistiť, čoho sa žalobkyňa domáhala, aké skutočnosti tvrdila, aké dôkazy označila, aké prostriedky procesnej obrany a útoku boli použité, ako sa vyjadrili žalovaní 1/ a 2/. Prvoinštančný súd jasne a stručne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty

strán sporu, ktoré skutočnosti považuje preukázané, ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, aj ako vec právne posúdil, a preto nie je možné napadnutý rozsudok považovať za arbitrárny alebo nepreskúmateľný. Odvolací súd dodáva, že podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

2.7. Odvolací súd zmenil (§ 388 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým priznal žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % tak, že im náhradu trov konania priznal spoločne a nerozdielne z dôvodu, že v danom prípade ide o ich nerozlučné spoločenstvo, keď žalobkyňa by bez tohto určenia nevedela, v akom rozsahu má žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť náhradu trov konania. Pomery žalobkyne vylučujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP na rozhodovanie o trovách konania; nebolo by možné od žalovaných 1/ a 2/ spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášali bez nároku na ich náhradu, hoci boli v spore úspešní s tým, že žalobkyňa žiadne iné okolnosti, okrem toho, že vzájomnú žalobu podala ako reakciu na žalobu žalovanej 1/, a že zastavenie konania spôsobili žalovaní 1/ a 2/ (žalobkyňa neodôvodnila zmenu skutkových okolností, ktoré ju viedli k čiastočnému späťvzatiu žaloby) pre prípadný postup súdu podľa § 257 CSP neuviedla a ani nepreukázala. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď napadnutým rozsudkom rozhodol o trovách strán sporu podľa zásady úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP. Dovolateľka uviedla, že odvolací súd nevyhodnotil správne žalobkyňou predložené dôkazy. Poukázala na podstatné procesné pochybenie, keď žalobkyňi nebolo doručené vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ k odvolaniu, dokonca ako vyplýva z rozsudku odvolacieho súdu, s týmto podaním sa neoboznámil ani odvolací súd. Taktiež namietla záver odvolacieho súdu ohľadne náhrady trov konania, nakoľko podľa žalobkyne v tomto prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

4. Žalovaní 1/ a 2/ žiadali, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol ako neprípustné.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ zotrvala na svojich dôvodoch dovolania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ event. „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod (§ 420 písm. f/ CSP) zároveň aj dôvodné. Ak totiž dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 CSP, potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z väd uvedených v tomto ustanovení (spôsobujúcich tzv. „zmätočnosť“ rozhodnutia) znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

7. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 449 ods. 1 CSP, ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

12. Právo na spravodlivý proces zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“) zahŕňa právo, aby každá strana občiansko-súdneho konania mala primeranú možnosť brániť svoju záležitosť pred súdom za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú v pomere k druhej strane. Rovnaký princíp vyplýva aj z článku 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Jedným z prvkov spravodlivého procesu v zmysle článku 6 Dohovoru je jeho kontradiktórny charakter. Súdne rozhodnutie je výsledkom konfrontácie medzi stranami, z ktorých každá musí mať možnosť vyjadriť sa a popierať požiadavky, dôkazy a argumenty druhej strany. Kontradiktórny spor znamená možnosť strany popierať požiadavky a argumenty druhej strany a právo na to, aby sa vypočuli jej argumenty a návrhy (sp. zn. I Obdo 60/2017).

13. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), zhrnutá v rozhodnutí vo veci Ringier Axel Springer a.s. proti Slovenskej republike č. 35090/07, § 85 a 86, 4. október 2011, a neskôr zopakovaná v prípade Trančíková proti Slovenskej republike, č. 17127/12 § 39, 13. jún 2015, uvádza:

- princíp rovnosti zbraní, ktorý predstavuje jeden z prvkov širšieho konceptu práva na spravodlivý proces vyžaduje, aby každej strane sporu bola daná rozumná možnosť prezentovať svoj prípad za podmienok, ktoré ju nevystavujú podstatnej nevýhode vo vzťahu k druhej strane sporu (Niderost- Huber proti Švajčiarsku, č. 18990/91, 18. február 1997, § 23),
- koncept práva na spravodlivý proces požaduje právo na kontradiktórny proces, v súlade s ktorým strany sporu musia mať príležitosť nielen mať vedomosť o dôkazoch, ktoré sú potrebné pre ich úspech v spore, ale tiež mať vedomosť o všetkých vykonaných dôkazoch a predložených vyjadreniach za účelom vplyvať na rozhodnutie súdu. Akokoľvek, právo na kontradiktórny proces nie je absolútne, a toto právo môže závisieť na špecifických črtách daného prípadu (Krčmář a ostatní proti Českej republike, č. 35376/97, § 40, 3. marec 2000, Hudáková proti Slovenskej republike, č. 23083/05, § 26, Asnar proti Francúzsku (č. 2) č. 12316/04, § 26, 18. október 2007, Vokoun proti Českej republike č. 20728/05 § 26, 3. júl 2008),
- konkrétny účinok daných vyjadrení k rozsudku domáceho súdu má len malý význam. Je na stranách sporu posúdiť, či je alebo nie je potrebné sa vyjadriť (Milatová a ďalší proti Českej republike, č. 61811/00, § 65, Gaspari proti Slovinsku, č. 21055/03, § 52, 21. júl 2009),
- zvlášť dôležitá v týchto veciach je dôvera strán konania v spravodlivosť justície, ktorá je založená na viere, že títo mali možnosť vyjadriť svoje názory ku každému dokumentu založenému v spise (Asnar proti Francúzsku (2), č. 12316/04, § 25, 18. október 2007).

14. Dovolateľka, vychádzajúc z obsahu dovolania, prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ CSP a k tomu dovolaciemu dôvodu okrem iného uvádza, že súd prvej inštancie jej nedoručil

vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ k odvolaniu zo 14. augusta 2017, čím došlo k procesnému pochybeniu súdu.

14.1. Podľa § 374 ods. 1 CSP súd prvej inštancie doručí odvolateľovi vyjadrenie k odvolaniu a umožní mu vyjadriť sa k nemu najneskôr v lehote desať dní od doručenia.

15. Preskúmaním súdneho spisu bolo zistené, že vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ zo 14. augusta 2017 k odvolaniu žalobkyne na č.l. 334 a nasl. súdneho spisu (ďalej aj „vyjadrenie k odvolaniu“) bolo elektronicky doručené súdu prvej inštancie 18. augusta 2017, ten ho následne doručil odvolaciemu súdu 28. augusta 2017 (viď doručienka na č.l. 343 súdneho spisu). Obsah súdneho spisu neprezrádza, aby súdy doručili vyjadrenie k odvolaniu žalobkyni a prípadne vytvorili jej i priestor na zaujatie stanoviska. K tomuto zisteniu dovolací súd poznamenáva, že Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vydal 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel ESLP k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obsahovo zhodnú námietku už posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky (napr. II. ÚS 835/2016, II. ÚS 94/2018). V rozhodnutí II. ÚS 94/2018 okrem iného konštatoval „...v pozadí možnosti vyjadriť sa k právnemu názoru protistrany je požiadavka, aby účastník konania nebol objektom konania, aby sa nerozhodovalo „o nás bez nás“, ale s účasťou účastníka a aby mala rozhodujúca autorita k dispozícii všetky perspektívy pohľadu na vec. Ide o samotnú podstatu férovosti konania. Možnosť vyjadriť sa nemá len praktický, ale aj symbolický význam. Z toho dôvodu môže byť do značnej miery potlačený obsah samotného vyjadrenia (porov. SETTEN, O. J. Applications of the fair hearing norm in ECHR article 6(1) to civil proceedings: with special emphasis on the balance between procedural safeguards and efficiency. Cham Springer International Publishing, 2016, s. 213 a nasl.; autor nazýva problematiku The „Response“ Issue). ... Štrasburská judikatúra pripúšťa kompromisy pri rôznych dokumentoch zaslaných účastníkmi súdu, ktorých cieľom nie je ovplyvniť rozhodovanie, ale justícii neumožňuje úľavy pri takpovediac prvotných a základných vyjadreniach k opravným prostriedkom tak, ako je to v prerokúvanej veci.“ Judikatúru ESLP vo svojej rozhodovacej praxi zohľadňuje Ústavný súd Slovenskej republiky i všeobecné súdy. Právo strán sporu na doručenie prvotných a základných vyjadrení k opravným prostriedkom ostatných strán je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie. Vo fáze opravného (odvolacieho) konania sa štandardne očakáva, že sa k odvolaniu vyjadrí protistrana a k jej vyjadreniu bude vytvorená možnosť kontradiktórnej reakcie v podobe repliky odvolateľa. Pritom nie je podstatné, či podľa názoru odvolacieho súdu ide o podanie skutkovo a právne významné alebo bezvýznamné, pretože túto skutočnosť posudzuje výlučne druhá strana sporu. Každá strana musí mať možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné na to, aby jej požiadavky uspeli, ale aj zoznámiť sa s každým dokladom a pripomienkami predloženými súdu na účely ovplyvnenia jeho rozhodnutia a musí mať primeranú možnosť vyjadriť sa k nim. Kontradiktórny spor znamená možnosť strany popierať (contra dicere) požiadavky a argumenty druhej strany a právo na to, aby vypočuli jej argumenty a návrhy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 31/2016, III. ÚS 32/2015, I. ÚS 276/2016). Obdobné závery prijal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (napr. sp. zn. 1Cdo 29 a 30/2018, 2Cdo/161/2018, 3Cdo 101/2018, 4Cdo 193 a 200/2018, 5 Cdo 112/2018, 6Cdo 102/2018, 7Cdo 16/2018, 8Cdo 192/2016).

16. Vychádzajúc z uvedeného bolo v preskúmvanej veci potrebné zohľadniť, že vyjadrenie k odvolaniu bolo formulované ako právna a skutková argumentácia (najmä k otázke bezdôvodného obohatenia, unesenia dôkazného bremena a pasívnej legitímácie žalovaných, premlčania nároku z roku 2012, k

porušení práva na spravodlivý proces, k náhrade trov prvoinštančného konania) a žalobkyni mala byť preto daná možnosť oboznámiť sa s týmto vyjadrením a prípadne k nemu i zaujať stanovisko (§ 374 ods. 1 CSP). Zo spisu vyplýva, že v danom prípade žalobkyni táto možnosť nebola vytvorená. Vyjadrenie k odvolaniu bolo odvolaciemu súdu doručené v dostatočnom časovom predstihu pred vydaním rozhodnutia o odvolaní žalobkyne (viac ako jeden rok). V dovolaní preto žalobkyňa opodstatnene namieta, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ CSP.

17. Dovolací súd na základe vyššie uvedených záverov dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a zároveň aj dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP).

18. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.